

Binkošti C

*Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti.
Različne so službe, Gospod pa je isti.
Različna so dela, isti pa je Bog,
ki dela vse v vseh. (1 Kor 12,4-6)*

Prvo berilo

Apostolska dela 2,1-11

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi. Vsi so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. Strmeli so, se čudili in govorili: "Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? Kako, da jih slišimo vsak v svojem maternem jeziku? Parti, Médijski in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotámiji, Judêji in Kapadókiji, v Póntu in Aziji, v Frígiji in Pamfíliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Ciréne, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, Judje in spreobrnjenci, Krečáni in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,3b-7.12-13

Bratje in sestre, nihče ne more reči: "Jezus je Gospod," razen v Svetem Duhu. Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakomur se daje razodetje Duha v korist vseh. Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi pri Kristusu. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha.

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam." In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: "Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

V razmislek

Binkošti so vrhunec velikonočnih praznikov, na kar nas danes ponovno spomni evangelij in praznik, ki je poln navdušenja in veselja. Binkošti so praznik, ki temelji na starem judovskem žetvenem prazniku, t.i. tedenskem prazniku, ob katerem so se spominjali prejema postave na Sinaju, kasneje pa so ga povezali s pošiljanjem Svetega Duha za Binkošti. Binkošti so praznik z veliko čudovitimi vidiki in vendar mnogim tako zelo tujimi. Kljub temu prinašajo nešteto zgodovinsko odrešenjskih vidikov.

Binkošti so, ko govorimo o divjanju nevihte. Nevihta nas ujame, spremeni nekaj v nas. Hebrejska beseda za duha – "ruah", ki pomeni veter, sapo, dih, zajame to misel. Zrak je povsod okoli nas in v nas, začutimo pa ga šele v vetru ali v našem dihu. Prav tako je z Božjim Duhom – v njem živimo in smo, brez Njega, tako kot brez zraka, pa ni življenja. V Njem – ne, to ni pravilno. Božji "ruah" je v hebrejšini ženskega spola. Za Binkošti spoznamo nežno, dobrosrčno, ljubečo "žensko" stran Boga. Ta ženska stran Boga pomeni, da so Binkošti tudi praznik plodovitosti. Božji Duh – imenovan tudi duh tolažbe, resnice, modrosti, usmiljenosti, ljubezni, svobode in ne nazadnje tudi duh stvarnik... Ta "creator spiritus", kot ga opevamo v stari himni, je vir naše plodovitosti, naših kreativnih idej, naših duhovnih misli in naše živahnosti. Sadovi tega duha so imenujejo ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrot, nežnost, vera...

Binkošti so, ko govorimo o ognjenih jezikih. Tudi ogenj je simbol živahnosti. Ljudje, v katerih gori ogenj, izžarevajo posebno moč življenja, ljubezni in veselja. V prisposodbi ognjenih jezikov izražajo Binkošti globoko hrepenenje po žaru, ki ne ugasne, ko se počutimo izgorene in prazne.

Binkošti so tudi praznik svobode in odraslosti. Na Binkošti ne praznujemo zaman rojstnega dneva cerkve. Binkošti naredijo iz majhne, prestrašene, neodrasle gruče ljudi, skupnost notranje svobodnih in odraslih ljudi, ki se zavedajo svoje odgovornosti do sveta. Binkošti so praznik združitve in sporazumevanja. Vrhunec Binkošti je v tem, da se ljudje srečajo in da razumejo drug drugega. Poslušajo o velikih Božjih delih – vsak v svojem jeziku in vendar združeni v enem skupnem jeziku. Kateri jezik razumejo tudi danes vsi ljudje, neodvisno od starosti, narodnosti ali intelektualnih sposobnosti? To je jezik zaupanja in enakega notranjega hrepenenja po polnosti življenja. To je pot k novi skupnosti, ki povezuje in premika meje.

Za Božič se srečamo z rojstvom Boga v nas, za Veliko noč se spominjamo Jezusove življenjske poti trpljenja, smrti in vstajenja, ki se vedno znova dogaja v našem življenju. Za Binkošti pa praznujemo odraslost v močnejšem življenju, izpolnjeni od Duha moči in ljubezni. Binkošti so praznik poslanstva. Z binkoštnim Duhom nismo obdarjeni zgolj zaradi lastne samouresnitve, temveč z nalogo, da obudimo življenje in ga posredujemo naprej. Na kakšen način zaznavamo odgovornost za širitev življenjskega sporočila, pa je zgolj vprašanje naše osebne, duhovne kreativnosti...

Binkošti C

*Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti.
Različne so službe, Gospod pa je isti.
Različna so dela, isti pa je Bog,
ki dela vse v vseh. (1 Kor 12,4-6)*

Prvo berilo

Apostolska dela 2,1-11

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi. Vsi so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. Strmeli so, se čudili in govorili: "Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? Kako, da jih slišimo vsak v svojem maternem jeziku? Parti, Médijski in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotámiji, Judêji in Kapadókiji, v Póntu in Aziji, v Frígiji in Pamfíliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Ciréne, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, Judje in spreobrnjenci, Krečáni in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!"

Drugo berilo

Rimljanom 8,8-17

Bratje in sestre, tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu. Vi pa ne živite po mesu, ampak po duhu, če le prebiva v vas Božji Duh. In če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov. Če pa je v vas Kristus, je telo sicer mrtvo zaradi greha, duh pa je življenje sámo zaradi pravičnosti. In če prebiva v vas Duh njega, ki je obúdil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obúdil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa. Potemtákem, bratje in sestre, nismo dolžniki mesu, da bi živeli po njem. Če namreč živite po mesu, boste umrli, če pa z Duhom mrtvite dela telesa, boste živeli. Kajti vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi. Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: "Aba, Oče!" Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci. In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveličani.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Če me ljubite, boste spolnjevali moje zapovedi; jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj. Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal. To vam povem, dokler sem še med vami. Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal."

V razmislek

Binkošti so vrhunec velikonočnih praznikov, na kar nas danes ponovno spomni evangelij in praznik, ki je poln navdušenja in veselja. Binkošti so praznik, ki temelji na starem judovskem žetvenem prazniku, t.i. tedenskem prazniku, ob katerem so se spominjali prejema postave na Sinaju, kasneje pa so ga povezali s pošiljanjem Svetega Duha za Binkošti. Binkošti so praznik z veliko čudovitimi vidiki in vendar mnogim tako zelo tujimi. Kljub temu prinašajo nešteto zgodovinsko odrešenjskih vidikov.

Binkošti so, ko govorimo o divjanju nevihte. Nevihta nas ujame, spremeni nekaj v nas. Hebrejska beseda za duha – "ruah", ki pomeni veter, sapo, dih, zajame to misel. Zrak je povsod okoli nas in v nas, začutimo pa ga šele v vetru ali v našem dihu. Prav tako je z Božjim Duhom – v njem živimo in smo, brez Njega, tako kot brez zraka, pa ni življenja.

V Njem – ne, to ni pravilno. Božji "ruah" je v hebrejšini ženskega spola. Za Binkošti spoznamo nežno, dobrosrčno, ljubečo "žensko" stran Boga. Ta ženska stran Boga pomeni, da so Binkošti tudi praznik plodovitosti. Božji Duh – imenovan tudi duh tolažbe, resnice, modrosti, usmiljenosti, ljubezni, svobode in ne nazadnje tudi duh stvarnik... Ta "creator spiritus", kot ga opevamo v stari himni, je vir naše plodovitosti, naših kreativnih idej, naših duhovnih misli in naše živahnosti. Sadovi tega duha so imenujejo ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrot, nežnost, vera...

Binkošti so, ko govorimo o ognjenih jezikih. Tudi ogenj je simbol živahnosti. Ljudje, v katerih gori ogenj, izžarevajo posebno moč življenja, ljubezni in veselja. V prisposodbi ognjenih jezikov izražajo Binkošti globoko hrepenenje po žaru, ki ne ugasne, ko se počutimo izgorene in prazne.

Binkošti so tudi praznik svobode in odraslosti. Na Binkošti ne praznujemo zaman rojstnega dneva cerkve. Binkošti naredijo iz majhne, prestrašene, neodrasle gruče ljudi, skupnost notranje svobodnih in odraslih ljudi, ki se zavedajo svoje odgovornosti do sveta.

Binkošti so praznik združitve in sporazumevanja. Vrhunec Binkošti je v tem, da se ljudje srečajo in da razumejo drug drugega. Poslušajo o velikih Božjih delih – vsak v svojem jeziku in vendar združeni v enem skupnem jeziku. Kateri jezik razumejo tudi danes vsi ljudje, neodvisno od starosti, narodnosti ali intelektualnih sposobnosti? To je jezik zaupanja in enakega notranjega hrepenenja po polnosti življenja. To je pot k novi skupnosti, ki povezuje in premika meje.

Za Božič se srečamo z rojstvom Boga v nas, za Veliko noč se spominjamo Jezusove življenjske poti trpljenja, smrti in vstajenja, ki se vedno znova dogaja v našem življenju. Za Binkošti pa praznujemo odraslost v močnejšem življenju, izpolnjeni od Duha moči in ljubezni. Binkošti so praznik poslanstva. Z binkoštnim Duhom nismo obdarjeni zgolj zaradi lastne samouresnitve, temveč z nalogo, da obudimo življenje in ga posredujemo naprej. Na kakšen način zaznavamo odgovornost za širitev življenjskega sporočila, pa je zgolj vprašanje naše osebne, duhovne kreativnosti...